

Grósz Miklós És Felesége

Ezen a fényképen az apámnak a testvére, [Grósz] Miklós bácsi van, mellette, aki átkarolja őt, az a felesége. A fénykép az apám üzlete előtt készült. A másik két személyt nem ismerem. Jobbról az első talán anyám cselédje, mellette pedig talán Kelemen Erzsike, aki az apám üzletében volt alkalmazott.

Miklós bácsinak cipőüzlete volt Karcagon. Az apám adott a testvérének tizenkétezer vagy tizenháromezer pengőt, hogy csináljon cipőüzletet. Sajnos, ahogy apám mesélte, a jó Miklós bácsinak nem nagyon volt tehetsége a kereskedelemhez. Állítólag leégett az üzlete, azt hiszem, abba kellett hagynia. Végül aztán apám nem kapta meg azt a pénzt, úgyhogy elköltötték a testvérei. De nem nagyon emlékszem órájuk se. A Miklós bácsiéknak két gyerekük volt, azt hiszem, Vali volt az egyik, a másik meg a Bandi. Néha elmentünk hozzájuk, csak úgy, látogatóba. Azt nem tudom, hogy a Miklós bácsi vallásos volt-e, vagy sem. Velünk együtt voltak ők is a karcagi gettóban, de őket az egész családjával Auschwitzba vitték, ottmaradtak.

Apám rőföskereskedő volt. A házasság előtt is már vásárokba járt. Aztán elvette anyámat feleségül, és utána először kisebb üzletet nyitott, aztán mindig nagyobbat. A végén aztán egy egész óriási nagy üzlete lett, a Filléres Magyar Divatáruház. Volt ottan minden, ami a ruhával kapcsolatos. A gombtól kezdve a szalagig, minden, amit el lehet képzelni. Apám följött Pestre, megrendelte, és aztán szállították is Karcagra az árut. Nem volt hiány ott az embereknek semmiben sem. Az emberek akkor ki tudták fizetni, amit meg akartak venni, volt pénz. Az apám az üzlet által nagyon jó és gazdag ember volt.